

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

חג השבועות
שנת תשפ"ו

גליין
קנ"ד

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- קינדערישע דורכגענג -

די קינדער ליגן אין די הענט פון די מחנכים

מחנכים טראגן אויף זיך א געוואלדיגע אחריות; זיי האבן די מעגליכקייט צו געבן לעבן פאר די קינדער, אדער חלילה זיי צו מאכן פאר בעלי מומין אויפן גאנצן לעבן, השם ישמרינו.

דעם גאנצן פיוט וואס מען זינגט כל נדרי ביינאכט אויפן אייבערשטן: **"כי הנה כחמר ביד היוצר, ברוצותו מרחיב וברצותו מקצר"** (פינקט ווי א שטיק רויזע מאטריאל אין די הענט פון א בעל מלאכה, וואס ער קען עס אויספארעמען ברייטער אדער שמעלער לויט זיין ווילן, אזוי זענען מיר אינגאנצן אנגעוויזן אויפן אייבערשטן), קען מען אויך זינגען אויף מחנכים. ווייל די טייערע קינדערלעך וואס קומען אין פתח, ליגן אין די הענט פון די מחנכים, און עס ווענדט זיך אין זייער ווילן צי זיי וועלן אויפבויען די קינדער אדער זיי אינגאנצן צעקלאפן.

לערנען דעם קונטרס 'צושנייד מיד' נישט

יארן צוריק, ווען עס האט פאסירט א שוידערליכע טראגעדיע אז א אידיש קינד איז צעשניטן געווארן אויף שטיקער דורך א מערדער, האט מוהרא"ש געגעבן א הארצייסנדיג קספד (ליל שישי פרשת דברים, שנת תשע"א) איבער וואס מיר דארפן זיך לערנען פון

הערן פון אינגעלייט ווי זיי דערציילן ווי אזוי זייערע מלמדים האבן זיי געפייניגט, און ווען זיי האבן געהערט אז יענער מלמד איז נפטר געווארן דורך אן עקסידענט, האבן זיי ממש געשפירט א שמחה אין הארץ און געטראכט צו זיך אז אויף דעם האבן זיי נאך אלס קינד געווארט אז דאס זאל פאסירן מיט זייער מלמד. און זיי פרעגן זיך אליין: 'ווי קען דאס זיין מיר זאלן זיך פרייען ווען א איד שטארבט מיט א מיתה משונה?' דער ענטפער איז, ווען קינדער האבן א מלמד וואס פייניגט זיי, הרגעט עס זייער נפש פארן גאנצן לעבן; ווער עס איז דאס נישט אליין אריבער, קען דאס נישט פארשטיין.

אויב אזוי, שטעלט אייך פאר, חכמינו זכרונם לברכה זאגן דאך (סוטה יא): **"מדה טובה מרובה ממדת פורענות"**, די גוטע זייט פון יעדע זאך איז אלעמאל גרעסער און שטערקער ווי די שלעכטע זייט; אויב קינדער געדענקען אזוי שטארק די מחנכים וואס האבן זיי געפייניגט, געדענקען זיי דאך זיכער פיל מער די מחנכים וואס האבן זיך הארציג אפגעגעבן מיט זיי, זיי געהאלפן און געגעבן חיוזוק.

אפילו אויף דער עלטער וועלן די קינדער געדענקען: 'דער מחנה האט געשמיכלט צו מיר', 'דער מחנה האט מיר געגעבן א גוטע געפיל', 'דער מחנה האט מיר געמאכט שפירן אז איך בין דער בעסטער קינד'. און עס איז זעלבסט פארשטענדליך, אז אויב זיי וועלן הערן אויף זייער מחנה פון

די שוידערליכע פאסירונג. מוהרא"ש האט געשריגן פון זיין הייליג הארץ: **"יעדער זאגט פארשידענע סיבות פארוואס די גזירה איז געקומען, אבער איך זאג אז דאס איז געקומען צוליב דעם ווי אזוי מען באהאנדלט קינדער אין די מוסדות; מען שלאגט זיי מכות רצח און מען פארשעמט זיי. דאס איז אזוי ווי נעמען א מעסער און צעשניידן א קינד אויף שטיקער, און נאך ערגער פון דעם! ווייל ווען מען הרגעט א קינד פיזיש, איז דאס נאר אן איינמאליגע זאך, אבער ווען מען הרגעט א קינד גייסטיש, האט מען אים גע'הרגעט' לעבעדיגעהייט. ער וועט דאס געדענקען זיין גאנץ לעבן, און ער וועט שוין האבן א גע'הרגעט'ער לעבן!"**

נאכן שיעור האט מוהרא"ש מיר געבעטן איך זאל אפדרוקן דעם קספד; ברוך השם אז מיר האבן עס אפגעדרוקט און ארויסגעגעבן אין א פארמאט פון א קונטרס מיטן נאמען: 'צושנייד מיד נישט', און מיר האבן עס שפעטער אויך אריינגעדרוקט אינעם ספר 'אשר בנחל' (אויף אידיש, סוף חלק ב').

עס איז זייער וויכטיג אז מחנכים זאלן כאטש איין מאל א חודש לערנען די דרשה פון מוהרא"ש; עס איז מוהרא"ג מעורר לתשובה. איך האב עס שוין געלערנט זייער אסאך מאל, און יעדעס מאל באזונדער ברענגט עס מיר א שטארקע התעוררות.

קינדער געדענקען זייערע הארציגע מחנכים

עס איז מיר שוין אויסגעקומען צו

אלס קינד אז ער גייט נעבער אריבער א שוועריקייט, וועלן זיי זיכער האפן און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל שוין געהאלפן ווערן, און נישט ווארטן אויף דאס פארקערטע.

שטרענגקייט און קנסות מיינט נישט געפייניגט

ווען מען רעדט וועגן 'נישט פייניגן קינדער', מיינט מען נישט אז א מחנה טאר נישט זיין שטרענג אדער אמאל געבן א קנס; דאס הייסט נישט געפייניגט.

אוןדאי איז עס אומבאטעמט פאר קינדער ווען מען באגייט זיך שטרענג מיט זיי, אדער ווען מען געבט זיי א קנס און מען נעמט אוועק א שפילצייג, אדער ווען זיי דארפן בלייבן זיצן אויפן פלאץ בשעת הפסקה אדער ביי מיטאג, דאס זעלבע איז אינדערהיים ווען די עלטערן הייסן גיין שלאפן וכדומה - זענען די קינדער אויך ברוגז ווייל זיי ווילן זיך נאך שפילן, אבער דאס מיינט נישט 'געפייניגט', דאס מיינט א געזונטע חינוך. אזעלכע געפילן גייען אריבער, אמאל נאך אין יענעם טאג און אמאל שפעטער; סוף יאר פארשטייט שוין יעדעס קינד פארנוואס ער האט באקומען דעם שטראף, און מען בלייבט נישט מיט קיין שגאה צום מחנה אדער צו די עלטערן.

נישט אלע קינדער באקומען צו עסן אינדערהיים

מחנכים דארפן זיך אפגעבן מיט די קינדער זייער ווארעם און הארציג, ווייל מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס עס טוט זיך אפ ביי די קינדער אינדערהיים און וואס זיי גייען שטילערהייט אריבער. אסאך קינדער באקומען נישט קיין ווארעמקייט און קיין גוטע ווערטער פון זייערע עלטערן; אויך זענען דא אסאך קינדער וואס באקומען אפילו נישט קיין עסן אינדערהיים.

א מנהל פון א תלמוד תורה האט מיר דערציילט: איין טאג ביי הפסקה האט ער געזען ווי א קינד וויינט, האט ער אים געפרעגט: "וואס איז געשען?" האט דאס

קינד געענטפערט: "איך האב געברענגט א נאש צו עסן ביי הפסקה און איך טרער עס נישט, עס זעט אויס אז איינער האט עס צוגענומען". דער מנהל איז געגאנגען נאכקוקן די קאמערעס פון די פתה און געזען ווי א צווייטער קינד איז שטילערהייט צוגעגאנגען צו יענעם'ס טאשקע און ארויסגענומען די נאש. ער האט אריינגערופן דאס קינד אין אפיס און אים שיינערהייט געפרעגט: "דו האסט גענומען נאש פון א צווייטן'ס טאשקע?" האט דאס קינד געענטפערט: "יא". פרגט אים דער מנהל: "פארוואס האסטו עס גענומען?" האט דאס קינד געענטפערט: "איך ברענג קיינמאל נישט קיין נאש, מיר האבן גארנישט אינדערהיים אויסער צעקוועטשטע טאמאטעס". עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דאס קינד האט זיך נישט געקענט שטארקן אויף זיין נסיון פון גניבה, וויבאלד זיינע עלטערן פלעגן אים קיינמאל נישט געבן קיין עסן פאר הפסקה. האט דער מנהל דעמאלט איינגעפירט אין זיין מוסד אז אין יעדע פתה זאל זיין צוגעשטעלט ביי הפסקה א געוויסע איבערבייס, כדי די קינדער וואס ברענגען גארנישט פונדערהיים זאלן האבן וואס צו עסן.

צוליב די זעלבע סיבה איז ביי געוויסע מוסדות איינגעפירט צו געבן פאר די קינדער אביסל א גרעסערע מאלצייט ביי מיטאג, וויבאלד ביי אסאך קינדער איז דאס זייער עיקר מאלצייט, ווייל אינדערהיים באקומען זיי נישט קיין עסן.

נישט אלע עלטערן זענען מחנה די קינדער אויף דרך ארץ

מחנכים דארפן וויסן אז עס זענען דא עלטערן וואס זענען נישט מחנה זייערע קינדער אז מען דארף פאלגן און זיך אויפפירן מיט דרך ארץ.

מען קען אסאך מאל זען אין בית המדרש ווי א קליין קינד טאנצט אויף זיין טאטן, ער שלעפט אים אראפ די גלעזער (ברילן) און צעפאטשקעט אים די פיאות; און אנשטאט דער טאטע זאל זאגן פארן קינד: "מען טאר דאס נישט טון!" און אים געבן א קליין פעטשעלע

(וואס טוט נישט וויי), איז ער פויל און האט נישט קיין כח מחנה צו זיין דאס קינד, און ער וועט ענדערש יעדע צוויי מינוט צוריק מסדר זיין די פיאות וואס זיין זון האט אים צעפאטשקעט.

דערנאך, ווען אזא סארט קינד קומט אן אין פתה און ער דרייט איבער די גאנצע פתה, קען זיך דער מלמד אויפֿרעגן אויפן קינד און אים אנקוקן ווי דער גרעסטער מחוצף, ווען באמת איז דאס קינד נעבער נישט שולדיג; מען האט אים דאך קיינמאל נישט אויסגעלערנט אז מען טאר זיך נישט אזוי פירן. מען דארף אים פשוט אויסלערנען און מחנה זיין צו האבן דרך ארץ און צו פאלגן.

דערפאר, ווען א קינד ענטפערט צוריק פאר א מחנה מיט חוצפה, טאר מען אים נישט אנקוקן ווי א שלעכט קינד, נאר מען דארף אים דו זיין לכף זכות אז אפֿשר איז ער נישט שולדיג, ווייל קיינער האט אים פשוט נאכנישט אויסגעלערנט ווי אזוי מען דארף רעדן צו מחנכים, און מען דארף אים מחנה זיין און זאגן: "מען טאר נישט אזוי רעדן!" "מען דארף רעדן מיט דרך ארץ!"

זינגען ניגונים פון אמונה און פון די ימים טובים

עס איז זייער וויכטיג פאר מחנכים צו זינגען מיט די קינדער ניגונים פון אמונה, און פאר א יום טוב זאל מען זינגען ניגונים וואס האבן א שייכות מיטן יום טוב.

ווען איך בין געווען א מלמד, פלעג איך אסאך זינגען מיט די קינדער דעם ניגון פונעם בעל 'עבודת פנים', וואס דאס האט אריינגעלייגט אין די קינדער א שטארקע אמונה: "רבנו של עולם, איך בעט דיר זייער, העלה אלע אידן און אויך מיר, איך פארזיכער זיך נישט אין קיינעם, נאר אין דיר, איך האף נישט צו קיינעם נאר צו דיר. מין הילף איז נישט פון קיינעם נאר פון דיר, אן דיין הילף קען מען נישט אריבערגיין דעם שוועל פון טיר, אן דיין כח, קען מען זיך נישט געבן קיין ריר, איך פארלאז מיר נישט אויף קיינעם נאר אויף דיר, דיין רחמנות און דיין חסדים, זענען אן א שיעור. רבנו של עולם, מען

זיך מוטשען עס צו האלטן אפן א גאנץ יאר, נאר פֿדי די קינדער זאלן האבן א חדר און א שולע אין די טעג צווישן פורים און פסח. ווייל דעמאלט ווען די עלטערן מאכן פסח'דיג און עס איז איבערגעשטרענגט אינדערהיים און מען זאגט די קינדער, זאלן די קינדער האבן א מוסד וואו מען וועט שמייכלען צו זיי, אריינלייגן אין זיי די ניגונים פונעם יום טוב, און רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן און פונעם הייליגן רבי'ן.

ביים סוף וועלן די ווערטער פועל'ן

מיר שטייען יעצט ביים סוף פונעם ווינטער זמן; די וועטער ווערט שוין ווארעמער און די קינדער ווערן שוין צוביסלעך פארשפילט, זיי הייבן שוין אן צו קריכן אויף די ביימער און אויף די דעקער, און אזוי ווייטער. דעריבער דארפן די מחנכים האבן פרישע התחזקות און פרישע כחות ווייטער צו זיצן מיט די קינדער.

מען דארף גלייבן אז יעדעס ווארט וואס מען רעדט צו קינדער וועט צום סוף פועל'ן. אפילו אויב בשעת מעשה זעט עס אויס ווי די קינדער הערן זיך נישט צו און זייער מח איז פארגומען מיט עפעס אנדערש, דאך, אויב מען וועט רעדן צו זיי וועגן נישט גנב'ענען, נישט טשעפען, נישט זאגן קיין ליגנט און אזוי ווייטער, וועלן די ווערטער זיכער פועל'ן און זיי וועלן זיך טאקע אויפפירן ווי עס דארף צו זיין.

אויב מען איז מחנך די קינדער מיט הארץ און געפיל, וועלן די קינדער מיט נעמען די אלע לימודים פארן גאנצן לעבן, און זיי וועלן אויסוואקסן ערליכע אידן.

צום ביישפיל: אין די וואך וואס פורים געפאלט אויס, ווען עס זענען כמעט נישטא קיין געהעריגע טעג צו לערנען מיט די קינדער, ווייל איין טאג מאכט מען א פורים שפיל, איין טאג איז תענית אסתר און איין טאג איז פורים; אדער אין די טעג צווישן פורים און פסח; אדער יעדע וואך פרייטאג ווען מען האט זייער א קורצע צייט מיט די קינדער אין כּתה - אז די צייט איז סיי ווי א געהרגעטע צייט און מען קען גארנישט אויפטון מיט די קינדער.

דאס איז אבער נישט קיין ריכטיגע בליק ווי אזוי אנצוקוקן אזעלכע סארט טעג. מען דארף וויסן: די סארט טעג זענען זייער וויכטיג פאר די קינדער. מען קען טאקע נישט לערנען מיט זיי די געווענליכע לימודים, אבער אין די טעג דארף מען זיי אויסלערנען אן אנדערער לימוד. מען דארף אויסלערנען פאר די קינדער אז אפילו אין אזעלכע טעג ווען עס איז נישטא קיין געהעריגע סדר היום אין חדר אדער אין שולע, איז אויך דער אייבערשטער דא, און מען דארף ווייטער דאווענען ווי עס דארף צו זיין, זיך וואשן פארן עסן ברויט, בענטשן ברכת המזון ערליך, און זאגן די ברכה פון 'אשר יצר' ווארט ביי ווארט, פינקט ווי אין א געהעריגע טאג אינמיטן יאר. דאס וועט זיין פאר זיי א לימוד ווי אזוי זיך אויפצופירן דורכאויס זייער גאנץ לעבן ווען זיי וועלן מער נישט זיין אין די פיר ווענט פון א מוסד, אז אפילו דעמאלט דארף מען ווייטער דאווענען און בענטשן ווי עס דארף צו זיין און זיך פירן ווי א איד.

אויך קען מען אין די צעפארענע טעג דערציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים. מען זאל זיי זאגן: "אזוי ווי עטץ זענטס זייער וואויל, וועל איך ענק דערציילן א מעשה"; מען קען אויסציען די מעשה פֿדי עס זאל זיין געשמאק פאר די קינדער, און אינמיטן די מעשה זאל מען אריינפֿלעכטן אמונה און יראת שמים. אויך דעם וועג וועט מען גאר אסאך אויפטון, אפילו אין אזעלכע צעפארענע צייטן.

עס לוינט זיך צו עפענען א מוסד און

דארף אנקומען צו דיר, יעדע רגע און יעדע מינוט, אויף יעדן טריט און יעדן שריט, סיי ווען ס'איז חס ושלום שלעכט, און סיי ווען ס'איז גוט. רבוננו של עולם, איך בעט דיר זייער, העלף מיר, איך זאל קענען היטן מיינע אויגן, און מיינע רייד פון מויל, זאלן זיין געוואויגן, און מיינ הארץ זאל זיין פאר דיר געבויגן, און אלע מיינע מעשים זאלן זיין, פֿראוי וכהגון".

מען דארף אכטונג געבן נישט אנצוצינדן פאר די קינדער ניגונים פון נישט ערליכע בעלי מנגנים. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן א): "מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא, וכששומע ממנגן פֿשר והגון, אזי טוב לו", ווער עס הערט ניגונים פון א נישט ערליכער זינגער, וועט אים אנקומען שווער צו דינען דעם אייבערשטן; ווידער אויב מען הערט ניגונים פון אן ערליכער זינגער, וועט עס אים צוהעלפן צו עבודת השם. געלויבט דעם אייבערשטן אז היינט זענען דא סיד'ס פון ערליכע אידן וואס זינגען חסיד'ישע ווארעמע ניגונים, און דאס מעג מען אנצינדן פאר די קינדער.

דערציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים

דערציילט פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים. ברוך השם, היינט איז דא אין די געשעפטן א גרויסע אויסוואל פון גוטע מעשה ביכלעך; מען קען עס קויפן און פארקוקן שיינע מעשיות פון חז"ל וועגן נישט רעדן לשון הרע, אדער וועגן נישט גנב'ענען, און אז אויב מען גנב'עט און מען טוט נישט תשובה, וועט מען דארפן מגלגל ווערן חס ושלום.

אז מען דערציילט פאר די קינדער אזעלכע מעשיות, וועט עס אריינגיין ביי זיי טיף אין די ביינער, און א גאנץ לעבן וועלן זיי זיך אכטונג געבן נישט צו רעדן לשון הרע און נישט אנצורירן קיין פרוטה פון א צווייטן.

א לימוד וואס צו לערנען אין צעפארענע טעג

עס קען זיך אמאל דאכטן פאר מחנכים אין געוויסע צייטן פונעם יאר

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

עסן שבת'דיגע סעודות ביי די עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

ביי יעדע שאלה באזונדער מוז איך זיך נאכאמאל באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א, א גרויסן יישר כח פאר אונזער וואונדערליכע געשטאמק לעבן וואס מיר האבן אין זכות פון היכל הקודש.

מיר האבן שוין געפרעגט דעם ראש ישיבה שליט"א וועגן עסן די שבת'דיגע סעודות ביי די עלטערן, און דער ראש ישיבה שליט"א האט אונז געענטפערט. "עס איז ריכטיג צו עסן אין שטוב, און מיר טוען דאס טאקע."

מיר ווילן אבער נעמען די שטארקייט איבערצופרעגן נאכאמאל ווייל דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז די בעסטע זאך איז ארויסזאגן וואס ליגט אין הארץ. פאקטיש איז אונז אביסל שווער דאס מקיים צו זיין, ווייל יעדער פירט זיך יא צו גיין עסן סעודות ביי די עלטערן יעדע וואך, אדער כאטש יעדע צווייטע וואך, ביי אונז דא אן עירוב און מען קען גיין מיט די קינדער.

איך טראכט צו זיך אז אין צוואנציג יאר ארום וועלן מיר שוין זיין די זיידע און באבע אם ירצה השם, און דעמאלט וועל איך זען און פארשטיין זאכן וואס איך פארשטיי נאכנישט יעצט, און אפשר דעמאלט וועל איך חרטה האבן אויף זאכן וואס איך האב געטון נישט ריכטיג.

יישר כח נאכאמאל פאר אלעס, מיר קען זיך נישט ענגוג באדאנקען.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקרא, כ"ט אדר, ערב ראש חודש ניסן, שנת תשפ"ו לפרט קטן משפחת ... שייחיו

איך האב ערהאלטן די בריוו.

עס איז זייער א גרויסע מצוה צו מכבד זיין עלטערן, דאס איז "חמורות שבחמורות" (ירושלמי פאה א, א), און אז מען האט חתונה דארף מען נאכאלץ גיין באזוכן די עלטערן, דאס איז זייער א גרויסע מצוה,

און אזוי איז ריכטיג צו טון; נאך די חתונה גייט מען איין סעודה צו טאטע מאמע און איין סעודה צו שווער און שוויגער, און אז מען וואוינט נישט אין די עלטערן שטאט גייט מען איין שבת דא און איין שבת דארט; די עלטערן זענען זיך מחוץ צו זען די קינדער, נאכן אזויפיל הארעווען און זיי חתונה מאכן; די עלטערן ווערן יונגער פון זען די נחת ביי די קינדער.

דאס איז גוט פל זמן מען האט נישט קיין קינדער, און אויף ווען די קינדער זענען נאך קליין; איינמאל די קינדער וואקסן אונטער איז ריכטיג צו בלייבן אין שטוב עסן די שבת סעודות אין שטוב, ווייל דעמאלט איז די צייט וואס די עלטערן קענען מחנך זיין די קינדער, זיי אנפילן מיט ליבשאפט און יראת שמים וכו'.

אז מען וואוינט נאנט צו די עלטערן, איז זייער חשוב ארויף צו גיין פרייטאג צו נאכטס נאכן דאווענען זיי זאגן גוט שבת, און אז מען האט א מאמע איז על פי סוד זייער א גרויסע זאך צו געבן א קוש די האנט, דער ארז"ל האט אזוי געטון, און די פוסקים זאגן (מגן אברהם אורח חיים, סימן רעד) אז אלע זאלן אזוי טון. אויף קען מען אריבער גיין ווינטער ווען עס איז דא לאנגע פרייטאג צו נאכטס וכו', אבער עס איז זיכער ריכטיג צו מאכן סעודות אין שטוב מחנך זיין די קינדער.

עס איז וויכטיג צו וויסן אז עס איז דא הלכות אין שלחן ערוך וואס איז מורא האבן פון עלטערן, און וואס איז מכבד זיין עלטערן (שלחן ערוך יורה דעה, סימן רמ); מורא האבן איז, אז מען טאר נישט זיצן אויף א טאטע'ס פלאץ, מען טאר נישט אנוועקמאכן וואס עלטערן זאגן, אויף טאר מען נישט מכריע זיין זייער ווערטער, מען טאר נישט רופן די עלטערן ביים נאמען, און מכבד זיין איז, אז מען זאל זיי געבן

צו עסן און צו טרינקען וכו'; כבוד אב ואם איז נישט א זאך וואס די משפחה מאכט אפ צו טון, כבוד אב ואם איז נישט וואס די שוואגערס און שוועגערס טוען און זאגן אז מען דארף טון; כבוד אב ואם איז וואס שטייט אין די תורה, אין שלחן ערוך.

די גרעסטע כבוד אב ואם איז אז מען ציט אויף א שיינע ערליכע שטוב, מען איז מחנך די קינדער, מען מאכט שבת סעודות מיט די קינדער, מען געבט די קינדער ווארעמקייט און ליבשאפט אינאיינעם מיט א שטרענגע חינוך פון פאלגן עלטערן, און דאס קען מען נאר טון אין שטוב פרינאוט וכו', און ביי די עלטערן אין שטוב איז דאס נישט שייף.

והעקר זאלן עקן בעטן דעם אייבערשטן פאר גוטע קינדער, עלטערן דארפן אסאך בעטן אויף גוטע קינדער, נאר תפלה העלפט; עס איז פדאי צו דערמאנען די מעשה וואס מוהרא"ש דערציילט, אז א איד איז געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עליונו און געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, און געוויזן פאר דעם איד, און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער; אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת צו, שנת תשפ"ו)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפסיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370